

بررسی نقش آمبودزمان ایرانی بر اساس رویکرد نظام ملی درستکاری

محمد عبدالهیان*

حمید رضا ملک محمدی**

چکیده

هدف پژوهش بررسی نقش آمبودزمان ایرانی بر اساس رویکرد نظام ملی درستکاری می‌باشد. در همین راستا فساد باید مورد بررسی و ارزیابی قرار گیرد، نه فقط به خاطر اخلاقی بودن این مسئله (که چنین است)، و نه فقط به خاطر بد بودن آن برای کسب و کار و اقتصاد (که باز هم چنین است)، بلکه به خاطر مردمی (بخصوص در کشورهای در حال گذار) که مجبورند در هر کجا هزینه‌های فساد را بپردازند. براساس این رویکرد بازیگران مختلفی (قوه مقننه، مجریه، قضاییه، جامعه مدنی، احزاب، آمبودزمان، سازمان‌های نظارتی، رسانه‌ها و...) در شناسایی مشکل فساد و نهایتاً قرار گیری آن در دستورکار دولت و نهادهای سیاستگذار این حوزه و رفع آن دخیل هستند. یکی از این بازیگران آمبودزمان‌ها هستند. از این رهگذر در پژوهش پیش رو از طریق پاسخ به پرسش‌های؛ عملکرد نظام ملی درستکاری به عنوان جامعترین رویکرد مبارزه با فساد چگونه است؟ نقش آمبودزمان در نظام ملی درستکاری چگونه ارزیابی می‌شود؟ آیا سازمان بازرسی کل کشور مصداق یک نهاد آمبودزمانی در ایران است؟ وجوه شباهت و تفاوت آن با سایر آمبودزمانهای بین المللی چگونه تبیین می‌شود؟ به بررسی نقش و جایگاه آمبودزمان در نظام ملی درستکاری پرداخته می‌شود.

واژه های کلیدی: فساد، سیاستگذاری مبارزه با فساد، نظام ملی درستکاری، آمبودزمان، سازمان بازرسی کل کشور.

* کارشناس ارشدحقوق عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی- واحد تهران مرکزی (نویسنده مسئول) (abdollahi55@yahoo.com)

** دانشیار گروه علوم سیاسی دانشگاه تهران. تهران. ایران پست الکترونیک: malekgl@yahoo.com